

דִּימִינָא, (מִסְטָרָא דְרַחֲמֵי) **שְׂאֲרֵי לָן לְמִיכַל** וכל מי שבא מהצד כשרות
 שבימין מותר לנו לאוכלו. **וְכָל אֵינּוֹן דְּאַתְיִין מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא**
 (מִסְטָרָא דְדִינָא), **כְּלָהּוּ אָסִיר לָן לְמִיכַל** וכל מי שבא מצד הטומאה
 שבשמאל אסור לנו לאוכלו. **בְּגִין דְּדִרְנָא** (ס"א דְגֵרְמָא) **דְּכְלָהּוּ מִסְאָבָא**
 משום שמדרגתם ומקומם הוא טומאה וקליפה, **וְכְלָהּוּ מִסְאָבִין, וְרוּחַ**
מִסְאָבָא שְׂרִיא בְּגוּוֹיֵיהּ, וְדַרְי בְּהוּ וכל הטומאות המטמאות את
 הגוף וכן רוח הטומאה המטמאה את הנפש שורה ונמצאת וגרה בתוכם בקביעות (רמ"ק).
וְעַל דָּא רוּחָא קַדִּישָׁא דִּישְׂרָאֵל, לָא יתְעַרְב בְּהוּ, וְלָא
יִסְתָּאב בְּהוּ ועל כן הרוח הקדושה של ישראל אינה מתערבת בהם ואינה נטמאת
 בהם, **בְּגִין דִּישְׁתַּכְּחוּן קַדִּישִׁין, וִישְׁתַּמוּדְעוּן לְעֵילָא**
וְתַתָּא בכדי שימצאו ישראל בקדושתם ויהיו ניכרים בנפשם למעלה ובגופם למטה
 (רמ"ק). **זַכָּאָה חוּלְקֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּמִלְכָא קַדִּישָׁא אַתְרַעִי**
בְּהוּ אשריהם ישראל שהמלך הקדוש ברוך הוא בחר בהם שיהיו אחוזים בו אפילו קודם
 שחרתם (רמ"ק), **וּבְעֵי לְדַכָּאָה לְהוּ, וְלְקַדְשָׁא לְהוּ עַל כְּלָא,**
בְּגִין דְּאַתְיִדָן בִּיהּ והוא רוצה לטהר ולקדש אותם ע"י המצוות לפי שהם אחוזים
 בו ונקראים בניו של מקום.

מי שהוא בצלמו ובדמותו של המלך לא ראוי לו להפריד מדרכי המלך

תָּא חַיִּי, כְּתִיב (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר [קלט]

בא וראה שכתוב בפסוק ישראל אשר בך אתפאר דהיינו שאני מתפאר ומקשט את

עצמי בנשמתכם (המ"ק), **אִי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא מִתְפָּאֵר בְּהוּ**

בְּיִשְׂרָאֵל, הֵיךְ אֲתִיין לְאַסְתָּאבָּא וּלְאַתְדַּבְּקָא בְּסִטְרָא

מִסְאָבָּא ואם כך שהקב"ה מתפאר בישראל איך יבואו להטמא ולהדבק בצד הטומאה.

וְעַל דָּא כְּתִיב ועל כך כתוב, **וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים**

כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי [קמ] **וְלֹא תִשְׁקְצוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְגו', מָאן**

(דִּיתִיב) דְּאִיהוּ בְּדִיּוּקְנָא דְּמִלְכָּא שמי שהוא בצלמו ודמותו של המלך,

לֹא לְבַעֵי לֵיהּ לְאַפְרָשָׁא מְאֹרְחֵי דְּמִלְכָּא לא ראוי לו להיפרד

אור הרשב"י

והתקדשתם והייתם קדושים וגו'. פירוש לצד שאני ה' אלהיכם שאני שוקד על טובתכם ואני רוצה להשרות שמי עליכם שאהיה ה' אלהיכם ועל כן צריכים אתם לראות אשר והתקדשתם כאשר תחפצו לקדש אתכם ולקבל הקדושה של מעלה מאתי שאהיה ה' אלהיכם או והייתם קדושים שתוכלו להיות קדושים ולקבל הקדושה ולא יהיה בכם דבר המעכב ומפריד ומאסר אתכם מלהתקרב אלי לקבל קדושת כי קדוש אני ה' ואין אני מסתכל במקום הטומאה ולא יגור אתי רע לכן הזהרו שלא להאסר תחת רשות הטומאה וליאבד הקדושה שם שאז לא תבואו לראות פני להרביץ קדוشتי עליכם.

[קלט] והתורת המניד ביאר שמש"כ ישראל אשר בך אתפאר, שיש להש"י התפארות גדולה ושעשוע ממעשה הצדיק ועם תורתו ותפילתו, ואמרו רז"ל (קדושין ל ב) בראתי יצה"ר בראתי תבלין זו התורה, ר"ל מאוד גדולה אהבתך וחיבתך אלינו, אתה בראת היצה"ר ואתה בראת התורה, ואתה נותן בנו כח לכבוש היצה"ר ולמתקו ע"י התורה כמו תבלין לקדרה, נמצא כי הכל הוא ממך ומשלך ומכתך פעלנו. ואעפ"כ יש לך תענוג גדול מזה, ואתה מתפאר בנו כאילו עשינו הדבר מעוצם ידינו, ובוזה ניכר אהבה עזה וחיבה יתירה נודעת לנו שנקראים בנים למקום.

[קמ] וביאר הבאר מים חיים שמש"כ

ולהבדל מדרכי המלך. וּבְגִין כֵּן רָשִׁים לָהּוּ קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 לְיִשְׂרָאֵל, כֹּל אֵינּוֹן דְּאַתְיִין מִסְטָרָא דָּא ומשום כך רשם הקב"ה
 לעם ישראל את כל הבהמות הטהורות המגיעות מצד הקדושה שמותר לאוכלן, וְכַל
 אֵינּוֹן דְּאַתְיִין מִסְטָרָא אַחְרָא ואת כל הבהמות הטמאות המגיעות מצד
 הטומאה שאסור לאוכלן. וּפְאָה חוּלְקִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּכִתִּיב בְּהוּ
 אֲשֵׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שכתוב בהם, (ישעיה סא) כֹּל רֹאֵיהֶם יִבְרוּם בִּי הֵם
 זֶרַע בְּרַךְ יְיָ [קמא], בְּרַךְ יְיָ מִפֶּשׁ דְּהֵיִינוּ שֶׁהֵם בְּבַחֲנֵת בֵּרַךְ ה' כִּי נִשְׁמֹת
 יִשְׂרָאֵל הֵם מֵהִזְרַע שׁוֹרַע הִיטוּד הַנִּקְרָא בְּרוּךְ בְּמַלְכוּת וּמִפְּנֵי זֶה הֵם עֲצַמֵּם בְּרַכְתָּ ה' (רמ"ק),
 בְּרַךְ יְיָ בְּכֹלָא וכן הם מבורכים מהקב"ה בכל מעשיהם מפני שמאכלם הוא רק
 • מהשפע הנשפע מהקדושה (רמ"ק).

כל מי שאוכל מאלו המאכלות האסורות נדבק בצד האחר של הטומאה יותר
 משאר עבירות
 וְתָא חַוִּי, כֹּל מָאן דְּאָכִיל מֵאֵינּוֹן מְאָכְלֵי דְאַסִּירֵי וּבֵא
 וראה שכל מי שאוכל מאלו המאכלות האסורות, אֶתְדַבֵּק בְּסִטְרָא
 אַחְרָא הוא נדבק בצד האחר של הטומאה יותר משאר עבירות מפני שהמאכל הטומאה

אור הרשב"י

נעשו שם לגוי כי אם היו מעורבין עם המצרים
 בשמות ולבוש מי יכיר מעט יחידים בין רכבות
 גוים שהיו ביניהם ובוזה שהיו מצויינים נעשו
 לגוי אחד מובדל ומופרש וניכר בין העמים.

[קמא] וביאר הבאר מים חיים שמש"כ כל
 רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה' בני יעקב, כי
 היו מובדלים בשמותן ולבושם עד שכל אחד
 מהם היה מצויין וניכר כי ישראל הוא, ועל כן

הלימוד היומי

ונַעֲשֶׂה חֶלֶק מִמֶּנּוּ מִמֹּשׁ (רמ"ק), וְנִעְלֵל נַפְשִׁיהָ וְגַרְמִיהָ וְהוּא מִשְׁקָץ אֶת נַפְשׁוֹ
 וְרוּחַ מְסֻאָב שְׂרִיא עָלֶיהָ וְרוּחַ הַטּוֹמְאָה שׁוֹרָה עָלָיו, וְאַחֲוֵי
 גַרְמִיהָ דְלִית לֶיהָ חוֹלָקָא בְּאַלְהָא עֲלָאָה וְהוּא מֵרָאָה בַעֲצֻמוֹ
 מִחֻמַּת טוֹמְאָתוֹ שְׁאִין לוֹ חֶלֶק בְּאַלוּהַּ הַעֲלִיּוֹן, וְלֹא אָתִי מְסַטְרִיהָ, וְלֹא
 אֶתְדַבֵּק בֵּיהָ וְכֵאלִלוּ הוּא לֹא הִגִּיעַ מִצַּד הַקְּדוּשָׁה וְהוּא לֹא נִדְבַק בָּהּ. וְאִי
 יִפּוֹק הָכִי מֵהָאִי עֲלָמָא וְאִם הוּא יֵצֵא כִּךְ מִזֶּה הָעוֹלָם בְּלֹא תְּשׁוּבָה,
 אֶחֱדָן בֵּיהָ כָּל אֵינּוֹן דְּאַחֲדָן בְּסֶטֶר (ס"א דְּאַתְיִין מְסֻטֵּר)
 דְּמְסֻאָבָא אִז יִתְאַחֲזוּ בּוֹ כֹּל אוֹתָם הַכּוֹחוֹת הָאֲחוּזִים בְּצַד הַטּוֹמְאָה, וּמְסֻאָבִין
 לִיהָ וְדִינֵין לִיהָ כְּבָר נָשׁ דְּאִיהוּ נַעֲלָא דְמֵאֲרִיהָ וְיִטְמְאוּ אוֹתוֹ
 וְיִדּוּנוּ אוֹתוֹ כְּמוֹ אָדָם הַמְּשׁוֹקֵץ לִפְנֵי אֲדוֹנָו, וְנַעֲלָא בְּהָאִי עֲלָמָא, וְנַעֲלָא
 בְּעֲלָמָא דְאַתִּי וְהוּא יִהְיֶה מְשׁוֹקֵץ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְכֵן יִהְיֶה מְשׁוֹקֵץ בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַנִּטְמָא בְּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת לֹא תִמְצֵא רְפוּאָה לְשִׁיקוּצוֹ אִפְּלוּ בְּגִיהָנִם
 וְעַל דָּא כְּתִיב, וְנִטְמַתֶּם בָּם בְּלֹא א' וְעַל כִּךְ כָּתוּב בַּפְּסוּק וְנִטְמַתֶּם
 בָּם וְכו' שֶׁהוּא מִלְשׁוֹן וְנִטְמַתֶּם בָּם שֶׁהוּא מִלְשׁוֹן טִימְטוּם ע"י אֲכִילַת מֵאֲכָלוֹת
 אֲסוּרוֹת, דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח אֲסוּוֹתָא לְנַעֲוִלְיָהּ וְלֹא נִמְצֵא רְפוּאָה לְשִׁיקוּצוֹ
 אִפְּלוּ בְּגִיהָנִם (רמ"ק), וְלֹא נָפִיק מִמְסֻאָבוּתִיהָ לְעֲלָמִין וְהוּא לֹא יֵצֵא
 מִטּוֹמְאָתוֹ לְעוֹלָמִים. וְוִי לֹזֵן, וְוִי לְנַפְשִׁיהוּ, דְּלֹא יִתְדַבְּקוֹן
 בְּצִרְוֵרָא דְחַיִּי לְעֲלָמִין, דְּהָא אֲסַתְּאָבוּ וְאוּי לוֹ בְּחַיִּיו וְאוּי לְנַפְשׁוֹ
 אַחֲרֵי מִיתָתוֹ שְׁלֵא יִדְבַק בְּצִרְוֵר הַחַיִּים לְעוֹלָם מִפְּנֵי שֶׁהֵם נִיטְמְאוּ בְּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת. וְוִי